

LỜI SỐNG

Tháng 09.2014

“Anh em hãy đón nhận nhau, như Đức Kitô đã đón nhận anh em, để làm rạng danh Thiên Chúa” (Rm 15:7)

Những lời này là một trong những lời khuyên bảo cuối cùng của thánh Phaolô nói với các tín hữu ở Roma trong lá thư của ngài. Cũng như những cộng đoàn khác rải rác trong thế giới Hi-lạp-Roma thời đó, cộng đoàn Roma được làm thành bởi những tín hữu một phần đến từ ngoại giáo và một phần từ Do-thái giáo, như vậy với tâm thức, sự cấu tạo văn hoá và sự nhạy cảm tinh thần rất khác biệt. Sự khác biệt này đưa đến những phán đoán, cản trở, những kỳ thị và bất nhân nhượng của người này đối với người kia, mà chắc chắn chúng không phù hợp với thái độ đón nhận lẫn nhau mà Thiên Chúa muốn nơi họ.

Để giúp họ vượt thắng những khó khăn như vậy thánh Tông đồ không tìm được phương thế nào hữu hiệu hơn là làm cho họ suy nghĩ về ơn trở lại của họ. Sự kiện Đức Giêsu kêu gọi họ đến đức tin, bằng cách thông ban cho họ ơn Chúa Thánh thần, là bằng chứng tỏ tường của tình yêu mà Đức Giêsu đã đón nhận mỗi người trong họ. Mặc cho quá khứ của họ và sự khác biệt về nguồn gốc, Đức Giêsu đã đón nhận họ để làm nên một thân thể duy nhất.

“Anh em hãy đón nhận nhau, như Đức Kitô đã đón nhận anh em, để làm rạng danh Thiên Chúa”

Những lời này của thánh Phaolô nhắc nhở cho chúng ta một trong những khía cạnh cảm động nhất của tình yêu Đức Giêsu. Đó là tình yêu mà trong cuộc sống dương thế Đức Giêsu đã luôn luôn đón nhận mọi người, đặc biệt những người bị tách ly ra khỏi xã hội nhất, những người thiếu thốn nhất, những người xa xôi nhất. Đó là tình yêu mà qua đó Đức Giêsu đã hiến cho mọi người lòng tin tưởng của Người, lòng tự tin của Người, tình bạn của Người, bằng cách gạt bỏ từng hàng rào ngăn cách mà tính kiêu căng cùng ích kỷ của con người đã dựng lên trong xã hội thời đó. Đức Giêsu đã là sự tỏ hiện của tình yêu hoàn toàn đón nhận của Cha trên trời đối với mọi người chúng ta và của tình

yêu mà theo đó chúng ta phải có đối với nhau. Đó chính là ý muốn đầu tiên của Chúa Cha dành cho chúng ta; vì thế chúng ta không thể làm cho Chúa Cha vinh danh nào lớn hơn vinh danh chúng ta dâng lên Người khi đón nhận nhau theo cách Đức Giêsu đã đón nhận chúng ta.

“Anh em hãy đón nhận nhau, như Đức Kitô đã đón nhận anh em, để làm rạng danh Thiên Chúa”

Vậy làm thế nào chúng ta sống Lời Sống tháng này? Lời này kêu gọi ta chú ý đến những khía cạnh thường xảy ra theo tính ích kỷ của ta và cũng nói được là khó vượt thắng được: đó là xu hướng tự cô lập, kỳ thị và tách ly, loại bỏ người khác vì họ khác biệt với ta và có thể quấy rầy sự yên bình của ta.

Vậy ta hãy tìm cách sống Lời Sống này trước hết bên trong gia đình, hội đoàn, cộng đoàn, nhóm làm việc của ta, bằng cách loại bỏ nơi mình những phán đoán, kỳ thị, cản trở, những oán hận, không nhân nhượng đối với một người bên cạnh, rất dễ dàng và năng xảy ra, đến độ chúng ta làm cho ra lạnh nhạt và làm hại những mối quan hệ con người và ngăn cản, bằng cách chặn lại như xét rì, lòng thương yêu lẫn nhau.

Sau đó, trong cuộc sống xã hội nói chung, bằng cách đề ra cho mình việc làm chứng cho tình yêu đón nhận của Đức Giêsu đối với bất cứ người bên cạnh nào mà Chúa đặt bên cạnh ta, nhất là những người mà lòng ích kỷ xã hội hướng đến chỗ dễ dàng loại bỏ hay cách ly ra khỏi xã hội.

Việc đón nhận người khác, đón nhận người khác biệt với ta, làm nền tảng cho lòng thương yêu Kitô. Đó là điểm khởi hành, bậc thứ nhất để xây dựng nền văn minh tình thương, nền văn hoá hiệp thông, mà Đức Giêsu mời gọi chúng ta thực hiện nhất là ngày nay.

Chiara Lubich

Cuộc họp mặt nhóm Hy Vọng tại Finkenwerder từ 31.7. đến 3.8.2014

Khu trường tiểu học khang trang, rộng rãi, đầy đủ tiện nghi với sự niềm nở đón tiếp của ông quản gia đã giúp cho mọi việc chuẩn bị và những điều có liên quan đến vấn đề tổ chức sinh hoạt được nhiều thuận lợi.

60 tham dự viên gồm mọi lứa tuổi đến từ Roma, Pháp, Áo, Bỉ, Đan Mạch, Berlin, Oldenburg, Papenburg, Hannover, Hildesheim, Braunschweig, Hamburg, Wedel. Trong số này có ba người đến lần đầu.

Mọi ngày, trước khi bắt đầu ngày sống những người có công tác gặp mặt để nhắc nhở nhau thực hiện các công việc cho tốt là cần thiết, những sự đối xử với nhau trong tình yêu thương trong mọi tình huống quan trọng hơn. Với Chúa ở giữa mọi người đã vượt qua mọi vấn đề một cách bình thân, đã trải qua những ngày thành thoi trong không khí hài hòa, vui tươi.

Để sống đề tài „*Tình yêu thương lẫn nhau học nơi Chúa Ba Ngôi*“ là để ý sống cho nhau, bỏ mình vì nhau và có sự liên kết giữa nhau. Sống tương quan Chúa Ba Ngôi là cho và nhận, như khi lắng nghe lời dẫn giải đề tài hoặc chia sẻ kinh nghiệm trong nhóm nhỏ, trên đường du hành hay khi chung vui. Sống tương quan Chúa Ba Ngôi là cảm nhận được ánh sáng Chúa Thánh Thần tỏa ra từ mỗi người, cả nơi các em bé như nhiều người đã chia sẻ trong buổi đức kết trước khi chia tay. Nhiều người chia sẻ niềm vui được xum họp trong mái ấm gia đình tràn đầy yêu thương.

Các em ấu nhi và các em thiếu niên có sinh hoạt riêng. Các em ấu nhi đã gần gũi nhau sau một thời gian ngắn, mặc dù các em sử dụng ngôn ngữ nơi các em định cư thành thạo hơn tiếng Việt. Các em đã tự biên, tự diễn màn kịch giúp vui cho đêm văn nghệ. Các em tìm cơ hội yêu thương người khác, các em lớn để ý chăm sóc các em nhỏ, xin giúp việc trong bếp, chia sẻ kẹo bánh với các anh chị....

Về sinh hoạt của thiếu niên xin trích một vài chia sẻ của người hướng dẫn các em: “Càng lúc chúng em càng thoải mái hơn với các em cho nên chúng cũng trò chuyện được với chúng em rất tự nhiên. Chúng em tin tưởng các em và chúng cũng rất xứng đáng với sự tin tưởng này, rất uy tín, giữ đúng mọi lời hứa. Giữa chúng nó, 9 đứa với tuổi tác khá chênh lệch (11 t-19 t) nhưng vẫn có thể tự lại nói chuyện, chơi bài, trao đổi với nhau qua Smartphone, tự tập dượt văn nghệ, cùng nhau làm công tác dọn ăn trưa chiều, dọn vườn trong khuôn viên nhà dòng, khiêng dẹp ghé trong nhà thờ. Các em sống quyết tâm trong ngày được lấy từ cục “xí ngẫu yêu thương”

cách cụ thể. Trong ngày đầu các em giao hẹn trong ngày sẽ làm sao để giữa các em không còn ai là người xa lạ nữa. Nơi hồ bơi các em cũng có nhiều cơ hội để thực hiện quyết tâm này. Khi tập dượt cho đêm văn nghệ có em quen, nhảy đều và đẹp, có em không quen, theo nhịp không kịp nên lúng túng thì được các bạn giỏi chỉ dẫn và tập chậm lại. Cả nhóm đều đồng ý là nhảy không đều, không đẹp cũng không sao miễn là khi nhảy ai cũng vui vẻ và cùng điệu bộ như nhau.

Bài chia sẻ của một tham dự viên sau đây cho chúng ta cảm nhận được không khí cuộc họp này.

CUỘC GẶP GỠ CỦA TÌNH YÊU

Đã từ lâu, tôi muốn thay đổi nhưng lại luôn bị ngăn cản bởi chính mình. Có cái gì đó làm tôi sợ hãi khi muốn bắt đầu khởi sự một điều mới mẻ. Tôi thấy mình an toàn trong những thói quen cũ và tôi dễ dàng chọn lựa đóng kín bản thân mình. Tuy vậy, mỗi ngày, tôi lại trở dậy với trăn trở về ý nghĩa của cuộc đời mình. Tôi tự hỏi liệu Chúa muốn tôi làm gì cho cuộc sống của mình. Khi xung quanh tôi bao nhiêu bạn trẻ khác đang rất hăng say chạy trên con đường họ chọn lựa, thì tôi lại luôn nghi ngờ và mất niềm tin vào bản thân chính mình. Thậm chí tôi còn không dám tin suy nghĩ này lại có thể đến với một người trẻ như tôi. Rồi mỗi lúc tôi nhận ra mình yếu đuối đến nỗi không có can đảm để bước một bước cho sự thay đổi. Có lẽ tôi cần một ai đó hay một cái gì đó đẩy tôi dù là một chút cho sự bắt đầu.

Tôi tham gia đợt họp mặt của nhóm Hy Vọng ở Hamburg mà ban đầu cứ đinh ninh rằng đó là một cuộc tĩnh tâm. Tôi đã nghĩ rằng liệu có ích cho tôi chăng khi dành một ít thời gian tĩnh lặng để xem Chúa muốn gì nơi mình. Tuy nhiên, khi nhìn chương trình của ba ngày sẽ trải qua, tôi thấy hình như mình đã chọn sai điểm đến: có quá nhiều hoạt động. Tôi tự hỏi những hoạt động này liệu có ích gì cho tôi khi tôi đang cần sự tĩnh lặng. Ngoài ra, khi tôi nhìn chủ đề của chương trình buổi họp, mặc dù chưa biết gì trước đó, nó không làm tôi ngạc nhiên vì đó không phải là chủ đề mới mẻ gì cho lắm. Thật sự, tôi đã không có một chút gì để tâm gì đến chủ đề của buổi họp mặt. Bây giờ nhìn lại rõ ràng tôi đã đến với nhóm như một người khách lạ, một người ngoài cuộc: không chuẩn bị, không mong đợi, cũng chẳng biết mình cần làm gì. Thậm chí khi nhìn chương trình của có những giờ họp nhóm nhỏ, tôi đoán ngay thể nào mình cũng phải chia sẻ gì đó. Liệu tôi có thể chia sẻ cái gì khi mọi thứ cứ âm âm u u với tôi thế này.

Chỉ nghĩ vậy thôi cũng đủ làm cho tôi cảm thấy ngán ngẩm quá sức.

Tuy nhiên, có lẽ Chúa không bỏ rơi và để những ngày tôi tới đây trở nên vô ích, vì rất nhanh chóng sau đó tôi được đánh động bởi nhiều hoạt động và nhiều nghĩa cử yêu thương mà mọi người dành cho nhau trong nhóm. Ngay trên xe từ Hildesheim tới Hamburg, tôi đã nghe đủ mọi chuyện của chú lái xe với cô bạn tôi. Đó thật sự là một sự chào đón nhiệt tình đối với tôi. Tiếp đó, các cô chú trong nhóm ngay lập tức tạo cho tôi một bầu không khí thân thuộc như người một nhà. Tôi bị kéo ra khỏi cái cô tịch của bản thân. Ngay sau đó, trong những giờ phút giới thiệu bản thân mình giữa các nhóm nhỏ, tôi đã có sự thúc đẩy nhìn về bản thân khi so sánh với cuộc đời của một vị linh mục trong nhóm. Khi tận tai nghe những chia sẻ về cuộc vượt qua của Ngài khi phải đối đầu với căn bệnh tưởng như chết, có cái gì của niềm hy vọng lay động trong tôi. Tôi thấy cuộc sống của mình không đáng thất vọng như mình vẫn nghĩ. Trong những ngày tiếp theo, tôi đã để tâm hơn khi nghe bài chia sẻ về tông huấn của Đức Thánh Cha Phanxico, tinh thần và cuộc đời của chị Chiara Lubich, hoạt động của phong trào từ những ngày đầu thành lập. Mọi thứ được xâu chuỗi một cách có ý nghĩa và cuốn hút tôi. Đặc biệt, khi lắng nghe sự chia sẻ chân thành về các trải nghiệm của các anh chị, cô chú trong nhóm, và khi được chia sẻ chính những gì đang diễn ra trong tôi, tôi cảm nhận được một cơn gió đang nhẹ nhàng thổi vào tâm hồn mình. Và khi ngọn gió đủ làm dịu mát tôi với ơn bình an, tôi nhận thấy ngọn lửa nhiệt đang bắt đầu âm ỉ và sẵn sàng để cháy trở lại. Ngay khi tôi chia sẻ những vướng mắc trong tâm hồn mình tôi cảm nhận được tôi đang cởi ra để được tự do hơn.

Cho đến lúc này, tôi nhận ra chủ đề “yêu thương lẫn nhau” mà trước đó tôi cho là củi mang một ý nghĩa mới mẻ và thiết thực. Khi một mình quẩn quanh với các vấn đề của mình, tôi thấy bế tắc và cô đơn bao nhiêu, thì khi nghe và được chia sẻ với mọi người tôi thấy mình cởi mở và được cảm thông bấy nhiêu. Thật sự, tôi hiểu rằng yêu thương lẫn nhau không có gì quá to tát, không phải là một thứ lý thuyết quá cao siêu, nhưng đó là một tình yêu hiện hữu và trải rộng trong nhau một cách nhẹ nhàng, không chút gương gạo. Mọi người, không phân biệt tuổi tác đã rất đơn sơ và chân thành kê cho nhau nghe câu chuyện của mình, giúp đỡ nhau trong các công tác, nói cười vui tươi trong các bữa ăn, trêu chọc nhau lúc nhàn rỗi, hát với nhau với sự say mê. Tất cả những điều đó tạo nên sự hiệp nhất hoàn hảo như sự hiệp nhất của Ba ngôi Thiên Chúa. Hình ảnh đó cũng đẹp và tuyệt vời như thể chứng kiến cảnh Chúa biến hình trên núi vậy. Sợi dây liên kết đẹp đến nỗi chẳng ai muốn rời bỏ và thật quyến luyến lúc chia tay như thể Thánh Phêrô muốn dựng lều trên núi để mãi chiêm ngưỡng nhan

Chúa. Thế nhưng cuộc vui nào cũng có lúc tàn, có lúc gặp gỡ cũng có lúc chia tay. Đến lúc tôi cũng phải xuống núi và trở về với cuộc sống thường nhật. Mọi thứ vẫn vậy, những khó khăn vẫn ở đó và có vẻ như chẳng có gì có thể thay đổi chỉ sau ba ngày. Thế nhưng tôi biết có một sự thay đổi ở bên trong tôi. Vẫn là nỗi sợ hãi đó, nhưng giờ đây tôi có can đảm để nhìn rõ hơn và dám bước tới một bước để đối mặt với nó. Tôi có thể chiến thắng sự yếu đuối trong tôi như thế nào thì tôi phải bước tiếp mới biết được nhưng cảm nhận về lực đẩy đối với bước đi đầu tiên của tôi thật sự rõ ràng và có ý nghĩa với tôi. Tôi tin rằng cái tên mà nhóm Hy Vọng tự gọi mình gắn liền với một sứ mệnh đặc biệt của nhóm vì bằng tình yêu thương hiện diện, niềm Hy Vọng đã lan tỏa nơi các thành viên và trở nên một lực đẩy của Chúa Thánh Linh nơi một người lạ như tôi.

Tôi cảm ơn Chúa đã cho tôi một cơ hội để trải nghiệm với nhóm những giây phút trong cuộc gặp gỡ của tình yêu.

